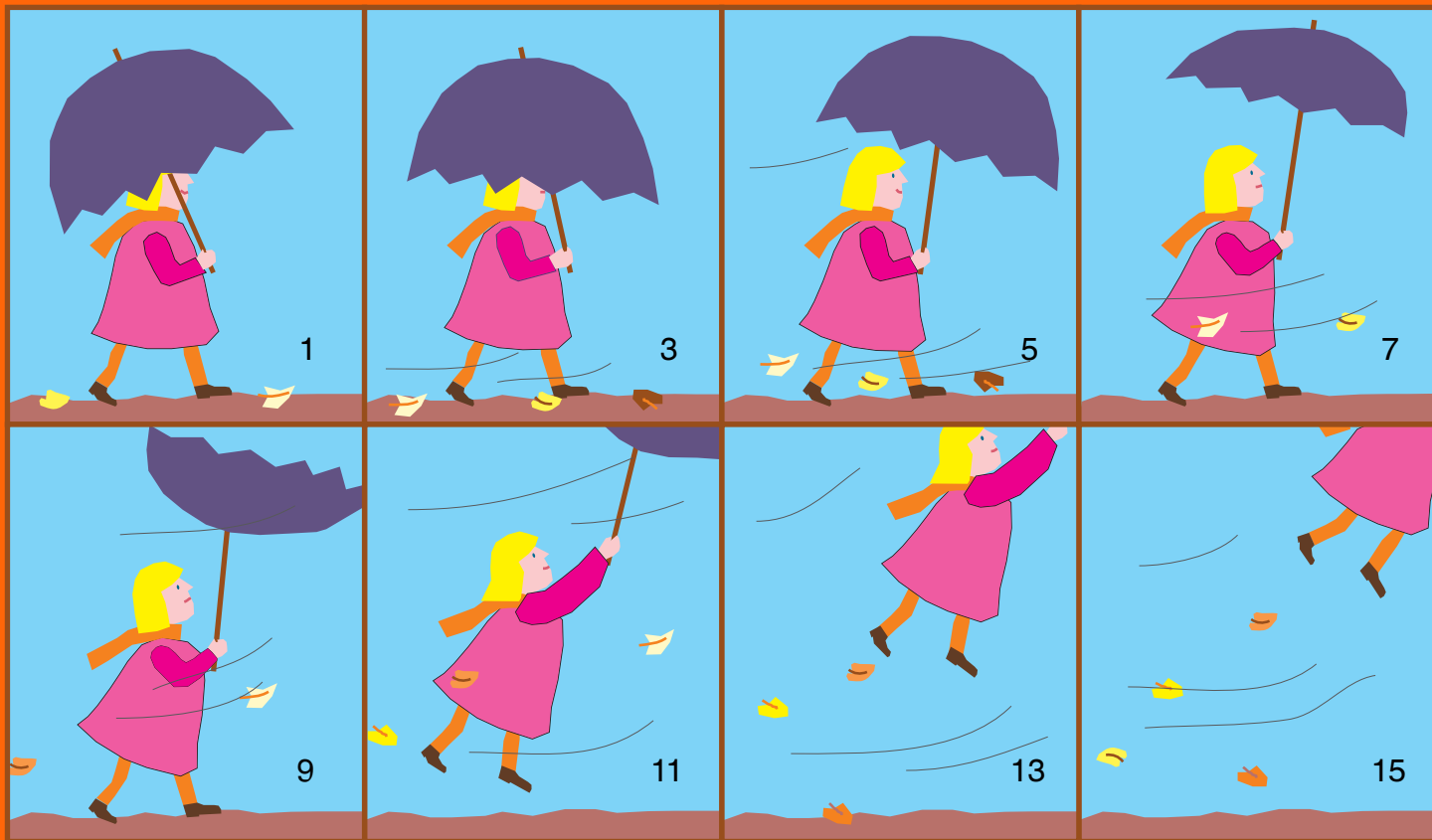

SZIVÁRVÁNY

2004.
NOVEMBER

11

WEÖRES SÁNDOR

ERDŐT JÁRVUNK

Erdőt járunk, árkot lépünk,
bükkfa-lábunk, venyige-térdünk,
szél se tudja, merre térünk,
jegenye-sudaras utakon élünk.

Zsong a kis szél, zúg a nagy szél,
bokrot bolygat, bele ne vesszél.
Néha nyár jön, néha nagy tél,
ha üres a szatyor, eleget ettél.

Ősz szele zümmög,
aluszik a nyár már,
aluhatnál, falevél,
hogyha leszálnál.

Aluhatsz, falevél,
betakar a tél,
reggel a kacagás
az egekig ér.

Szilágyi Domokos

Port kavar és sepreget,
Sárgult levelet kerget.
Mecibálja hajadat,
Földig hajlít ágakat.
Süvölt, száguld, sose fél,
Hiszen ő az őszi szél.

Weinrauch Katalin

TOLNA ÉVA

ESZTERLÁNC

Lánc, lánc, eszterlánc,
eszterlánci cérna...

Kifordulna kicsi Eszter,
ha kalapja volna.

Irigyli egy pajkos szellő.
Hova viszed, kis tekergő?
Száll a kalap egyre messzebb,
köszönget a rengetegnek.

Eszterlánci Eszterkének
vele száll a kedve.
Az őszi szél vigasztalja:
– Színes levéllel borítom,
visszahozom keddre.

Pénz volna, karika...
A fák között fújja.
Kifordulhatsz, befordulhatsz,
kicsi Eszter, újra.

Miért rajzolta Kati néni nagyobbra Esztert, mint a házat? Azért, mert ami közel van, nagynak látszik, ami távol: kicsinek. Rajzold le Eszter kalapját, amint röpíti el a szél.

A SZÉLKAKAS

Lengyel mese

– Fjú-fjú! – füttyülte a város fölött keringő szél, s ráfújt a tornyon büszkélkedő szélkakas aranyozott szárnyára. A szélkakas megperdült a tengelye körül, és vidáman csikorogta:

– Hej-hó-hopp!

Bádogháta csillogott a napban, festett szemé vidáman ragyogott.

– Gyönyörű idő van ma! Gyönyörű idő! S milyen meleg déli szél fújdogál! – örvendezett hangosan. De senki se hallotta, mit mond, hisz a torony csúcsa fenn volt a magasban.

– Nem akarnál valahová lejjebb költözni? – érdeklődött a szél. – A piactéren például a fogadós boldogan kirakna cégtáblának. Ha akarod, szívesen lelöklek innen. Jó? – S már fújta is teljes erejéből.

– Nem, nem, nem kell!

Hagyj! – tiltakozott a szélkakas, hevesen csapkodva bádogszárnyával. – Semmi kedvem a piactéri fogadóban lakni. Itt akarok maradni fenn a tornyon, itt érzem jól magam, ahonnan beláthatom az egész várost.

Ekkor azonban hirtelen torkán akadt a szó, mert valami váratlanul oldalba vágta. Egy fecske volt.

– Bocsáss meg, pajtás – mentegetőzött a fecske –, nem akartam. – Letelepedett a tornyra, így csivített tovább: – Tudod, mi újság? Beköszöntött a városba az ősz...

– Tudom – bólogatott a szélkakas. – Látom, hogy elsárgultak a külvárosi kertek, meleg zekéket árulnak a piacon, s a gyerekek reggelenként iskolába mennek.

– No látod! – vágta rá a fecske. – Mi, fecskék, ilyenkor ősszel mindig vándorútra kelünk, átrepülünk a tengeren, melegebb vidékre. Neked

SOÓ ZÖLD MARGIT rajza

is van szárnyad, gyere velünk!

– Nem megyek – rázta meg a szélkakas aranyozott taraját. – Itt maradok a tornyomon.

– De nemsokára itt a tél! – kiáltotta rémülten a fecske.

– Bádogból vagyok, nem árt nekem se fagy, se hó! – nevetett a szélkakas. – És milyen szép télen a város! S különben is: honnan tudnák az emberek, merről fúj a szél, ha én nem mutatnám nekik?

– Ez igaz – helyeselt a fecske. – Akkor hát Isten áldjon, pajtás! – És elröppent.

– Visszontlátásra tavasszal! – kiáltotta utána a szélkakas, de még jóformán ki se mondta az utolsó szót, máris büszke „jobbra át”-ot csi-

nált, mert a szél táncosan ráfűttengett:

– Fjú-fjú!

✱

Milyen volt a szélkakas? Húzd ki azokat a jelzőket, amelyek nem illenek rá: vidám, hűség, kényeskedő, táncos kedvű, zsémbes, kitartó.

**A megfejtők között három könyvet sorso-
lunk ki.**

✱

Ezek a szélkakasok szabályos ritmusban fordulnak jobbra, balra.

✱ Folytasd a sort.

✱ Egészítsd ki a hiányos rajzokat.

✱ Fesd sárgára a balra néző, pirosra a jobbra néző kakasokat.

LÁSZLÓ NOÉMI
MAGASBÓL

Vékony ér, vékony ér
barázdált határban,
fut a víz, fut a fény
kazlak árnyékában,
fut a fű, az idő,
földön a boróka,
száll a szélben a vizek
ezüstlobogója,
száll a nap, száll a nyár,
pirulnak a kertek,
fönt egy eltévedt madár
ábrándokat kerget.

FUALLAT

A szél láthatatlan. Sári
néni azt rajzolta le, mit
művel a szélcsalád apra-
ja-nagyja.

**NÉZEM, NÉZEM,
DE NEM LÁTOM,
MEG IS FOGNÁM,
DE NEM TUDOM.**

SZELLŐ

SZÉLCSEND

ÉLÉNK SZÉL

VIHAR

**GYENGE
SZÉL**

ERŐS SZÉL

SZÉLVÉSZ

BAK SÁRA rajza

ALAN ALEXANDER MILNE

A SZÉL HOVA FUT?

Senki meg nem mondja,
mit senki se tud,
hogy a szél honnan jön,
és hova fut.

Szárnyal valahonnan
nagyon sebesen,
utol nem érem
rohanva sem.

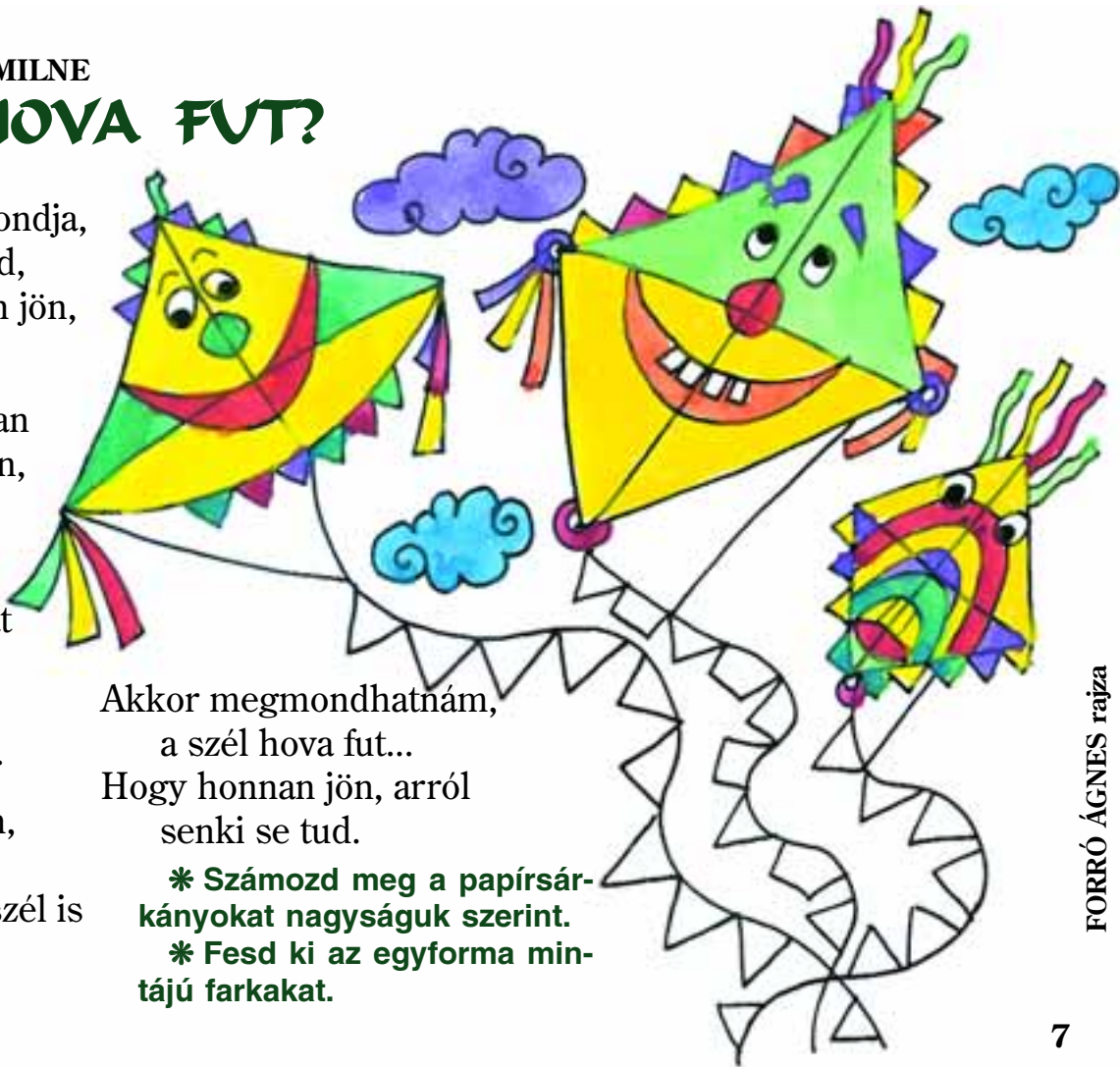
De ha sárkányomat
elereszteném,
napokig repülne
az ég peremén.

Aztán megtalálnám,
ahol leesett,
s tudnám, hogy a szél is
oda érkezett.

Akkor megmondhatnám,
a szél hova fut...
Hogy honnan jön, arról
senki se tud.

*** Számozd meg a papírsárkányokat nagyságuk szerint.**

*** Fesd ki az egyforma mintájú farkakat.**

MESE A SZELEKRŐL

Német népmese

Valamikor réges-régen a szelek – a hideg északi, a meleg déli, a könnyű szellő és a vad vihar – mind együtt tanyáztak egy kis szigeten: messze, az Óperenciás-tenger kellős közepén, ahol a madár se jár. Ezért a tengeren nem jártak vitorlások, csak lassú, evezős bárkák.

Történt azonban, hogy néhány kereskedő, aki selyemmel, arannyal, drágakövekkel járta a tengereket, hírt hallott a szelekről.

Kiokoskodták, hogy jó lenne valahogyan elfogni és kihasználni őket.

Mivel pedig gondolhatták, hogy a szabad szelek a maguk jószántából nem állnának szolgálatukba, elhatározták, hogy cselhez folyamodnak.

Megrakták hajójukat étellel-itallal, mindenféle jóval, és elindultak a sziget felé. Hetven nap és hetven éjjel kellett evezni, amíg végül

SZABÓ
ZELMIRA rajzai

odaérték. A parton éppen az áprilisi szellők táncoltak halványsárga ruhában, körülöttük a nyári forgószelek hányták a bukfenceket szürke köpenyekéiket lobogtatva. Távolabb pedig a vén északi szelek üldögéltek egy dombon hófehér palástban.

A kalmárok mézesmázos szóval meghívták az egész szélcsaládot hajójukra vacsorára.

A szelek felsuhantak a hajóra, körülülték a terített asztalt, és jót ettek a finom ételekből, ittak a nehéz italokból. A fiatalabbak vidáman táncoltak a citerazenére, észre se vették, hogy lement a nap, és beköszöntött az éjszaka.

Erre vártak csak a kalmárok: óvatosan felhúzták a horgonyt, a bárka pedig lassan elindult a nyílt tenger felé. A kis sziget hamarosan eltűnt az éjszakában.

A szelek virradatkor szedelőzködni kezdtek, hogy hazatérjenek. De hiába dörzsölgettek a szemüket, hiába kémlelődtek a négy égtáj felé: körös-körül nem volt más, csak a síma, végtelen tenger.

A szelek rettenetes haragra gerjedtek. Nekiestek a hajónak, s addig tépázták, amíg el nem merült. Aztán szétfutottak a világ négy égtája felé, hogy megkeressék a szigetüket.

Még most is száguldoznak, néha hangosan tombolva, máskor szelíden suhanva. Azóta is keresik hazájukat, azt a szép kis szigetet a végtelen Óperenciás-tenger kellős közepén.

DOMONKOS ISTVÁN

DANI

A szél legjobb barátja, Dani
ólmot hord zsebében,
minek is mondani.

Ha az utcán sétálnak,
elől halad a szél,
Dani meg a nyomában.

Várjál meg, szél! – kiáltja Dani –,
fontos dolgokról
akarok szólni.

Azt üzeni a sivatag,
hogy homokot kell
hordani.

Azt üzenik a cserepek,
szállni akarnak,
mint a verebek.

Azt üzeni a folyó,
csattogni akar,
mint a lobogó.

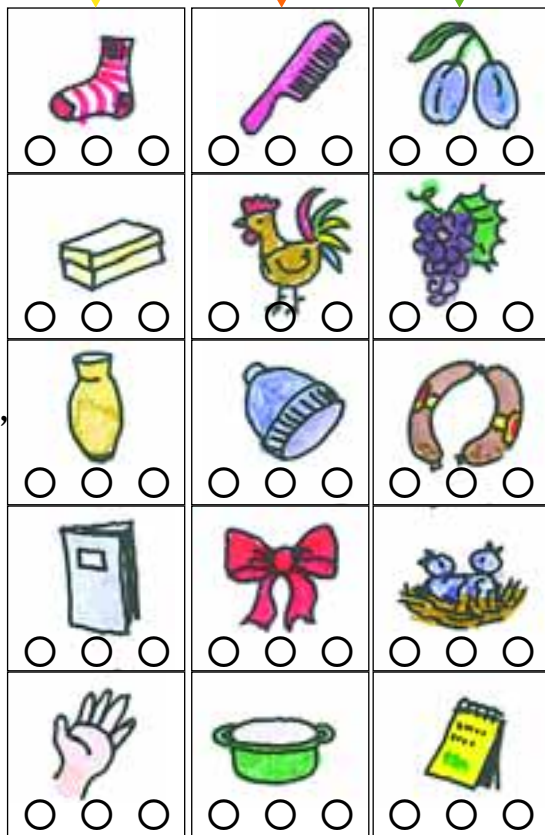
Z

S

SZ

LÉVAY ERZSÉBET

A SZÉL PANASZA

Verembe bújva
alszik már
burgonya és répa,
beköltözködött a
kukorica is
régén a góréba.

Verem fölött,
góré mellett
síró nóta járja,
panaszkodik a
novemberi szél: nincs
egyetlen barátja!

Hogy beszél a szél? Zúg, süvít, sziszeg. Ejtsd ki, amit Kati néni ide rajzolt, és hallgasd a szél hangját bennük. Ha a szó elején hallod, az első karikát, ha a közepén, a középsőt, ha a végén, akkor az utolsót fessd be.

Kövesd ceruzáddal mindenki útját!

Nem ilyen sorrendben történt! Számozd meg a rajzocskákat, és mesélj a képek alapján.

Kedves **Szivárvány**-csemeték!

Május és október között kevés levelünk érkezett, de annak is nagyon örültünk. Írt, rajzolt nekünk: **Salamon Orsolya**, **Herédi Tamás**, Kolozsvár; **Sorbán Katalin**, **Bodó Örs-Levente**, Székelyudvarhely; **Szántó Tamás**, Nagyvárad; **Malossy Dóra**, **Csedő Noémi**, **Kovács Attila**, Csíkszereda; **Molnár Dalma** és **Hunor**, Gyergyószentmiklós; **Péter Boglárka**, Csíkmindszent; **Gödri Tünde Erzsébet**, Brassó; a **kovásznai I. B** osztály.

Tudjuk, hogy a falevelekkel együtt a ti leveleitek is kezdenek záporozni. Türelmetlenül várja

barátotok, a **Szivárvány**

A szeptemberi Szivárványban a kínai bölcs kérdéseire így is lehetett válaszolni: Az arcútnak, a betűznek nincsen füstje. A csapvízben (a borvízben, az esővízben) nem élnek halak. A tűhegyen nincsenek kövek. A kofán, a kaptafán nem nőnek ágak. Könyvjutalmat nyertek: **Konnát Levente**, Kovászna; a **kolozsvári C. Brâncuși Iskola I. B**; a **nagybányai Petre Dulfu Iskola II. C** osztálya.

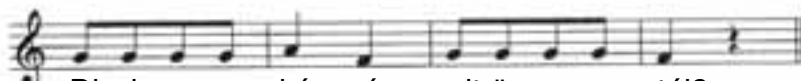

Tekereg a szél

KODÁLY ZOLTÁN – WEÖRES SÁNDOR

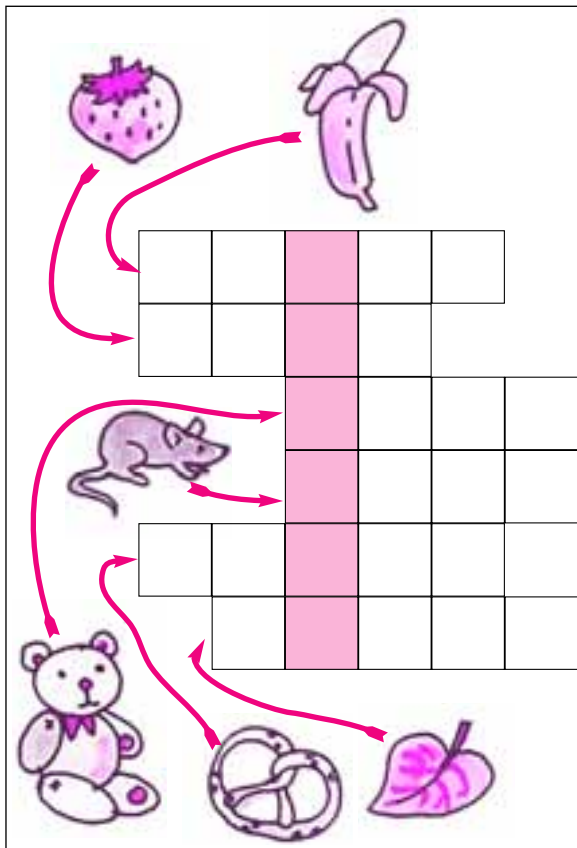
Te- ke-reg a szél, csa-va-rog a szél.

Di- de-reg a kó - ró, mit ü- zen a tél?

Két gyerek kaput tart, alatta tekereg, csavarog a szél, vagyis az összefogózott gyerekek. A „mit üzen a tél” kérdésnél zárul a kapu, s aki bentreked, gyorsan rávág valami télre jellemző dolgot: pl. havat, jeget, zimankót, Mikulást, stb. Ha gyors és jó a válasz, ő lesz az egyik kaputartó; ha nem, akkor a sorban marad.

Ha beírod a rajzocskák nevét az üres rácsba, a színes kockákból egy székegyföldi szél nevét olvashatod ki.

Lefele haladva kövesd a képeket. Mi történt a gyerekekkel? Ha nem bízol mindent az
őrangyalkádra, hanem te is vigyázol magadra, egészséges leszel, mint a makk.

SZALAI BORBÁLA
A MAKK

Miért hord a
makk kalapot?
Tudod-e?
Biztos azért,
hogy ne fázzék
a feje!

Nem ám! Hiszen
ha a meleg
rekkenő –
feje búbján
akkor is van
fejfedő.

Naptól, szélről
jól védi a
kis kalap –
azért olyan
egészséges,
mint a makk!

CHRISTIAN MORGENSTERN
A NÁTHA

Egy nátha gubbaszt a teraszon:
prédájául kit válasszon?

Eldöntötte egykettőre,
ugrik kis Pál orrhegyére.

Hapci! – Pál már el is bágyadt,
hétfőig nyomja az ágyat.

ZÁGONI BALÁZS KÜTYÜS MESE

Barni a számítógép előtt ült, és rajzfilmet nézett a cd-ről. Egyszer Apához fordult, és megkérdezte:

– Apa, amikor te kicsi voltál, te is néztél rajzfilmet a számítógépen?

– Nem – válaszolta Apa.

– Miért nem?
– Mert nem volt számítógép.

– És cd sem?

– Cd sem.

– És akkor te min nézted a rajzfilmet, amikor kicsi voltál?

– A tévében.

– És Anya?

– Ő is a tévében.

– És Mama hol nézte a rajzfilmet, amikor kicsi volt? A tévében?

– Amikor Mama kicsi volt, akkor tévé sem volt.

– Szegény Mama... – sajnálkozott Barni.

– De néha az anyukája vagy az apukája elvitte moziba, és ott látott rajzfilmet. És nem volt szomorú.

– És amikor Mamának az apukája kicsi volt, ő hol nézett

rajzfilmet?

– Akkor még rajzfilm se volt.

– Nem volt rajzfilm? Szegény Mamának az apukája! Biztos szomorú volt.

– Nem, mert Mama apukájának az apukája elővett egy szép meséskönyvet, és esténként mesét olvasott a gyerekeknek.

– És Mama tatájának a mamájának a tatája, nagyon-na-

gyon régen, ő is szép meséskönyvből olvasott mesét a gyerekeknek esténként?

– Nem, akkor nem volt meséskönyv. És villany sem volt.

– Meséskönyv se és villany se? Szegény Mama tatájának a mamájának a tatája! Biztos nagyon szomorú volt.

– Nem volt szomorú, mert

MÜLLER KATI rajzai

Mama tatájának a mamájának a tatájának az apukája odagyűjtötte a gyerekeket a tűzhely köré, és mesélt nekik.

– És honnan tudta a mesét, ha meséskönyv se volt?

– A mesetündér súgta a fülébe a szavakat.

– És szép mese lett belőle?

– Nagyon szép. Olyan, amit még senki sem hallott.

– És Apa, amikor én nagy leszek, és lesz kisfiam, akkor ő min fogja nézni a rajzfilmet?

– Egy kutyün.

– Egy kutyün? Az micsoda?

– Nem tudom. De nem vagy szomorú miatta, Barni, ugye?

– Nem vagyok. Apa, játszunk azt, hogy most nagyon-nagyon régen van, oltsuk le a villanyt, és az udvaron csináljunk egy nagy tüzet, és ülünk oda, és te mondjál mesét.

– De nem tudok, ha nem jön a mesetündér.

– Biztosan jön, én tudom – mondta Barni, és húzta Apát kifele, az udvarra.

Utazzunk visszafele az időben: Barni az esti mese történetéről faggatta Apát.

Ti kérjétek meg nagyapát, nagyanyát, dédit, meséljék el, hogyan utaztak, takarítottak, főztek hajdanában.

27
DEC. 24

1
NOV. 28

2
NOV. 29

3
NOV. 30

4
DEC. 1

5
DEC. 2

6
DEC. 3

7
DEC. 4

8
DEC. 5

9
DEC. 6

10
DEC. 7

11
DEC. 8

12
DEC. 9

13
DEC. 10

14
DEC. 11

15
DEC. 12

16
DEC. 13

17
DEC. 14

18
DEC. 15

19
DEC. 16

20
DEC. 17

21
DEC. 18

22
DEC. 19

23
DEC. 20

24
DEC. 21

25
DEC. 22

26
DEC. 23

November 28-án az adventi koszorún meggyűjtjük az első gyertyát. Elkezdődik a Jézuska-várás, a Karácsonyra készülődés boldog izgalma.

Légy jó, segíts, amiben tudsz, s kérd a felnőtteket, hogy meséljenek a régi adventről, Karácsonyról.

Ha minden nap csak egy gömböt festesz ki, épp Karácsonyra készülsz el vele.

Elérkeztünk az év utolsó hónapjához, amelyben még egyre rövidülnek a nappalok. Mert decemberben, az esztendő legutolsó hónapjának a végén már megáll ez a nappal-rövidülés, éjszaka-növekedés, sőt meg is fordul: a hónap végén, lassan ugyan, de ismét növekedni kezdenek a nappalok. De addig még sok van,

20 Pataki Emőke, Csíkszereda

arra még várunk kell.

Nos, köszönöm azoknak, akik levelet írtak nekem a nagyvakáció végén, a tanév elején. Ugye, mindenki kapott választ a levelére?

El kell mondanom, mifelénk még mindig akad munka elég. Kedves Feleségem, Tipetupa nem győz óvni engem az ellustulástól. Azt mondja, ha nem munkálkodom szorgalmasan egész nap, megnő a pocakom, elhízom. Ezért aztán egyfolytában munkálkodom. Immár aszaltam szamócát és áfonyát, szárítottam szegfűgombát télire. Hiribet azért nem szárított-

Nagy Dalma,
Kovászna

tam, mert azt még ketten Tipetupával sem tudjuk elcipelni, pedig azt mondják, finom gomba. Málnát is szedegettünk, de csak azonnali fogyasztásra, mert málnát nem érdemes aszalni: úgy összemegy, ha megszárad, hogy úgyszólván semmi

sem marad belőle.

Vadmalac már túroгатja nekünk kifele az édesgyökert, és várjuk, hogy Mackó bácsi és kedves családja, ígéretük szerint hozzanak nekünk télire édesvackort, csakhat várni kell vele, mert az csak tova később érik meg, amikor már majdnem lehull a hó. Akkor igazán édes.

Hát ti? Bizonyára mindnyájan szorgalmasan tanultok, mert ez a ti legfontosabb munkátok. Amellett, hogyha úgy adódik, egy kis mosogatással, ezzel-azzal szülei-

teknek is segíthettek. Csak arra kérek, hogy a nagy tanulásban-munkában a játékról se feledkezzetek meg, mert az is fontos. (Igaz, az ilyesmiről az én kis barátaim nem szoktak megfeledkezni.)

Nagy szeretettel várom leveleteket, amelyekre öreg barátom segítségével mindenkinek válaszolok. És ne felejtsetek el megfejtetni a Szivárvány feladatait!

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

E havi lapszámunk
támogatói:

Vágd ki a két
bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlapon
levő rácsba,
a helyére.

5

Címlap-hátlap:
MÜLLER KATI

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXV. évfolyam. 279. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő.
A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/541323
E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont RO14RNCB2200000005690001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x Ára 12000 lej

Nagy bajusza,
Rózsaszín orra,
Hegyes füle,
Hegyes farka,
Bundája szép
Tarka-barka,
Fehér, fekete
Barna macska.

**Antal Szabolcs,
Szászrégen**

Kicsi kutya, tarka kutya,
gyere ide, kicsi kutya!
Ide, ide gyere!
Csontot adok, tízet adok,
ha gondolod, többet adok.

Szabó Noémi, Árpád

**Deák Kamilla,
Székelykeresztúr**

◀ **Csender Anett,
Szentegyháza**

Gödri Tünde Erzsébet, Brassó

Élt egyszer az erdő közepén, egy faházikóban egy szegény öreg bácsika. Nem volt senkije. Mikor elment otthonról, előbújt a kamarából egy egerke. Az asztalon talált egy kis szalonnát, és gyorsan megette. A bácsi hazajött, és észrevette, hogy hiányzik a szalonna. Megkereste a kis kártevőt, kezébe vette, és ezt mondta neki: „Ne félj, nem bántalak, ezután mindig velem fogsz enni. Így nem leszek egyedül”. Ezután az egerke finomakat evett, a bácsika mellett aludt, s az öreg az erdőbe is mindig magával vitte a kabátzsebében.

Gergely Jessica, Margitta

**Kóré Krisztina,
Székelysenterzsébet**

Megyen már a víziló
Görkoristól,
Viszi már a tortát
Négy gyertyástól,
Viszi már a békát
Két lufistól,
Siklik már az úton
Görkoristól!

Bódiss Boglárka, Margitta

**Kendi harmadikosok írták
a madarakról:**

– Ó, szép kis papagáj,
Énekelj most nekem!
– Semmit sem éneklek,
Míg nem etetsz engem!

Bakó Csaba

Repül a madárka
ágról ágra,
keresi a fészket,
sehol nem találja.
Jött a nagy vihar,
a szél elsodorta,
ő az ágon ül
búsan, szomorkodva.

Zalán

Szász József, Balavásár

Drága kicsi madaram,
szeretlek én jómagam.
Ha az eső elered,
házamba is bejöhetsz.

Kalló Judit

Madár, madár,
gyöngé madár,
repül ágról ágra,
csipp-csipp, itt a tél,
minden már hiába!

Nagy Júlia

Nincsenek már madarak,
Nem csiripelnek a fán,
Hanem csak hull a hó,
Nem jön már a nyár!

Albert Anita Mónika,

Kedves Csipike!

A Napsugár Napköziotthonban töklámpást készítettünk: Jancsit és Juliskát. A szemüket, a szájukat kivágtuk, orrukat uborkából tűztük fel, a fülüket negyed almából. Jancsinak bajuszt, pipát tettünk. Juliska haja kukoricahajból készült, a fülbevalója kecskerágóból, az arcára pirosságot csipkebogyóból tettünk. Persze gyertyát is gyújtottunk bennük.

**a székelkeresztúri nagycsoportos
gyerekek és Fodor Lilla óvó néni**

◀ **Kedves Zsuzsanna,
Csíkszentdomokos**

**Kassay
Anna,
Kolozsvár**

MINI RAJZ- FILM

Vágd ki a képeket a hátlapról és a címlapról. Rendezd sorba őket: az egyes legyen legalul, a kettes fölötte, és így tovább. Ragaszd őket egyenként egy régi füzet lapjainak jobb felső sarkába, és pörgesd gyorsan át! Mi történt az esőben, szélben ballagó kislánnyal?

Te magad is kitalálhatsz, megrajzolhatsz hasonló képsorokat.

